

SIŘEJOVICKÉ LISTY

12/2021 1. ročník

4. číslo

Vážení občané,
právě držíte ve svých rukou čtvrté a vlastně i letošní poslední vydání našich novin. Jsme neskutečně pyšní na to, že se nám podařilo vydávání našeho čtvrtletníku rozjet, a informovat vás tak o všech důležitých událostech spojených s chodem naší obce.

V současné době připravujeme hned dvě žádosti o dotace. Příští rok totiž bude pro naši obec po stavební stránce velmi zásadní. Po dokončení výběru zhotovitele počítáme v jarních měsících se zahájením stavby víceúčelového sálu a sběrného místa odpadů. Oba tyto projekty jsou připraveny k realizaci včetně projektové dokumentace a stavebního povolení. Realizace sběrného místa odpadů je klíčová s ohledem na nový zákon o odpadech, který přinesl i nové povinnosti pro obce a města. Za neméně významné považujeme také vybudování víceúčelového sálu, který nám poskytne prostor pro setkávání s občany a pro pořádání kulturních akcí, jejichž konání nepřekazí ani nepřízeň počasí.

Máme za sebou druhé léto prožité v pandemii a za nejrušnějších vládních opatření. I tak se nám ale podařilo uskutečnit téměř všechny naplánované letní akce a projekty, byť někdy v upraveném režimu vzhledem k počasí. Nyní se blížíme do velkého finále. Teplé letní paprsky vystřídaly podzimní plískanice, pomalu nastává zima a nás čekají nejkrásnější svátky v roce. Bylo neskutečně nádherné přivítat se spolu s vámi na našem prvním vánočním jarmarku a při rozsvícení stromčku na návsi. Jarmark jsme připravovali společně s dětmi v knihovně a s naší mateřskou školou. Velký dík patří všem, kteří se do příprav zapojili. Doufejme, že si budeme moci popřát ještě šťastné a veselé při setkání v místním kostele a snad si užijeme i silvestrovský ohňostroj.

Pevně věřím, že se společně na nějaké kulturní akci ještě uvidíme, a pokud ne, přeji vám alespoň skrze tyto řádky krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

NOVINKY Z OBCE

Spolek za zdravější Siřejovice

V naší obci vzniká spolek

O vzniku spolku v Siřejovicích se hovořilo již před několika lety. Vážně ale začala o jeho založení uvažovat skupina občanů Siřejovic v době, kdy probíhalo zjišťovací řízení na navýšení kapacity skládky komunálních odpadů SONO. Veřejnosti totiž byla upřena možnost podat proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje odvolání, které bylo jako nepřipustné zamítnuto. Podle ust. § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, má totiž právo podat odvolání proti rozhodnutí pouze "dotčená veřejnost". A dotčenou veřejností se v tomto případě rozumí jen "právníká osoba soukromého práva", jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo ochrana veřejného zdraví. Zjednodušeně řečeno, touto dotčenou veřejností se rozumí právě spolek.

Nakonec to, že založit spolek bylo správné rozhodnutí, nyní potvrdily kroky, které ve vztahu k rozšíření dálničního odpočívadla v katastru obce Siřejovice podniká Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jen "ŘSD ČR"). Zastupitelstvo obce Siřejovice totiž dalo svým rozhodnutím jasně najevo své záporné stanovisko k pláno-

vanému rozšíření odpočívadla a odmítlo změnit územní plán naší obce. Jenže poté, co ŘSD ČR stanovisko obce obdrželo, zvolilo postup jiný. Postup podle § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen "stavební zákon"), který považujeme za nefér jednání především vůči občanům naší obce. Jedná se o ustanovení stavebního zákona, které umožňuje investorům nerespektovat nejdůležitější dokument rozvoje naší obce (územní plán). Ustanovení stavebního zákona, které vlastně z územního plánu dělá pouhý cár papíru. A ještě jednou, ustanovení stavebního zákona, které umožňuje umístit v nezastavěném území obce prakticky cokoliv, co můžeme nazvat jako veřejně prospěšná stavba. Nyní je tedy důležité dokázat, co je větší veřejný zájem. Zda je v zájmu veřejnosti, aby se rozšířilo dálniční odpočívadlo v katastru naší obce, anebo je v zájmu veřejnosti nezvyšovat prachovou, hlukovou a imisní zátěž v naší obci.

Spolek, který byl nespokojenými občany naší obce založen, byl nazván "Spolkem za zdravější Siřejovice", a jedná se o dobrovolné, nevládní a neziskové sdružení občanů, v němž se sdružili zastánci ochrany přírody a krajiny a také zastánci zdravějšího života v obci Siřejovice a jejím okolí.

Volný pohyb psů na území obce

Mít psa neznamená jen radosti, ale také péči a povinnosti. Pro malé obce může být odchyt volně pobíhajících psů nečekaně velký problém. Vystresované zvíře je mnohdy nebezpečné a situace si vyžaduje rychlé řešení. Opuštěná nebo ztracená věc včetně zvířat, jak vyplývá z občanského zákoníku (č. 89/2012 Sb. v aktuálním znění), patří do péče obce nebo města. Obec má tak povinnost se o opuštěná a ztracená zvířata postarat. Zároveň je obec povinna zaplatit i náklady spojené s péčí a umístěním zvířete do útulku. Situace obvykle probíhá tak, že občané nahlásí pobíhání psa na Policii České republiky. Jenže ta může zasáhnout až tehdy, když pes napadne člověka. Nabízí se tedy možnost využít městskou policii, kterou však obvykle zřizuje město a řeší si tak odchyt psů pouze na svém katastrálním území. Během posledních let tak v naší obci docházelo a vlastně stále ještě dochází k odchytu psa starostkou, případně místostarostkou. V letošním roce se bohužel se ztracenými psy na území naší obce doslova roztrhl pytel a proto jsme přistoupili k nákupu kotce. Zde bude pes umístěn do doby, než budou kontaktováni starostové okolních obcí a budeme mít jistotu, že se skutečně jedná o opuštěného psa. Poté bude pes převezen do útulku pro opuštěná zvířata. Velmi často se totiž stává, že se jedná o volně pobíhajícího

psa občanů naší obce, kteří nemají zvíře řádně zabezpečeno. A to i přes to, že naše obec má vyhláškou upravena pravidla pro pohyb a prostory pro venčení a pobíhání psů.

Dětské hřiště

Spolu s končícím podzimem jsme dokončili i druhou vrstvu nátěru na jednotlivých herních sestavách dětského hřiště. Velmi zdařilá realizace, kterou jsme si zajistili vlastními silami, pomohla akátovému dřevu znovu získat svůj staronový lesk.

Současně proběhla i obnova nátěru na sestavách dětského hřiště v mateřské škole.

ZELEŇ V OBCI

Údržba jasanů ztepilých

V lokalitě u kostela je mezi stromovým patrem hojně zastoupen především jasan ztepilý. Jasany jsou listnaté stromy původem ze Severní Ameriky a nabízejí atraktivní, zaoblené koruny ve vegetačním období s úžasnými podzimním zbarvením. Mají vstřícné lichozpeřené listy a nevelké květy v hroznovitých květenstvích. Jsou opylovány hmyzem nebo větrem a plodem je křídlatá nažka. V našem případě se vesměs jedná o krásné a mohutně se tyčící jedince, které evokují zdání, že nepotřebují zásah člověka. Opak je ale pravdou. Již několik let lze na několika stromech pozorovat postupné prosychání koruny. V jednom případě je problém s prosycháním způsoben napadením broukem lýkohubem zrnitým, jehož škodlivé působení se často soustředí na starší kmeny, které dovede po více let opakuji-cím se náletu postupně udolat. Jedná se o 4 - 6 mm dlouhé-ho, černohnědého brouka, který patří do podčeledi brouků kůrovcovitých. Larvy i dospělí jedinci žijí převážně v lýku, dřevě a kůře stromů. U ostatních stromů se nám zatím nepodařilo důvod prosychání vypátrat, nicméně i do budoucna bude nutné všechny jasany na území obce pravidelně kontrolovat a odstraňovat slabé, odumírající a jinak poškozené větve.

V září tohoto roku proto proběhl jeden z větších zásahů na těchto stromech v okolí kostela. Zaměřený byl především na prosvětlení koruny a odstranění již odumřelých větví, u kterých hrozil pád. A vyplatilo se. Větrné a bouřlivé počasí nám totiž v průběhu října ukázalo, že firma odvedla skutečně kvalitní práci.

Údržba jalovců

V průběhu září proběhla také údržba posledního ještě neořezaného jalovcového keře umístěného na návsi u kostela (před obecním úřadem). Přesněji se jedná o jalovec virginický (Juniperus virginiana) a často je vidět v parcích a veřejných zahradách právě proto, že je nenáročný a přizpůsobivý. Nevadí mu nepřilíš humózní zem a suché stanoviště. Většinou se ale jedná o keře poměrně vzrůstné, stejně jako to bylo v našem případě. A jelikož nebyl pravidelně ošetřován, rozrostl se tento keř do úctyhodných rozměrů a sloužil k odkládání odpadků. Nakonec ale svoje poklady vydal a my jen doufáme, že nyní již budou k odkládání odpadků využívány pouze odpadkové koše.

KULTURA OBCE

Spolu s rozvolňováním koronavirových opatření se i nadále dařilo v letních měsících vrátit do Siřejovic kulturní život v míře, na jakou jsme byli zvyklí.

V červenci, kdy je sezóna letních kin v plném proudu, jsme na dětském hřišti společně zhlédli film Bábovky. Myslím, že knihu Radky Třeštíkové, která byla předlohou pro tento film, zná asi každý, kdo se nějakým způsobem zajímá o českou knižní scénu. Zápletka v knize je pak stejně jako u filmu zcela jasná. Jedná se o soubor několika provázaných příběhů hrdinů Bábovek, které nám ukážou, že některá setkání dokážou na věky změnit život. Všichni jsme totiž společně propojeni. Ať už se jedná o práci, vztahy, náhodu, nenávisť či lásku ... všichni jsme součástí té neviditelné a nejsložitější sítě, která je utkána z šesti základních druhů emocí jako je štěstí, smutek, znechucení, strach, překvapení a hněv. Film a vlastně i kniha je prostě útokem na city od začátku do úplného konce. Již nyní plánujeme pro příští rok další letní promítání, a tak pokud máte třeba jen tip na nějaký pěkný film, budeme za něj rádi.

Konec letních prázdnin je v naší obci již tradičně ve znamení Bartolomějského posvícení. „O posvícení, všechno to voní“, to je část textu jedné české písničky ... co je tedy vlastně to posvícení? To je již od dob našich předků spojeno s pečením koláčků, návštěvami příbuzných, velkou taneční zábavou a úklidem. A proč se tedy peče, uklízí, proč se sjíždí celá rodina a proč tančíme a veselíme se? Málokdo z nás si uvědomí, že je to proto, že posvícení je den, kdy si připomínáme pro naši obec mimořádnou událost. A tou je dostavba kostela. Jednalo se ale o velmi důležitou událost prakticky pro všechny obyvatele každé obce či každého města, protože stavbě této budovy obvykle jejich obyvatelé věnovali mnoho práce a dle možností i peněz. Církev totiž paradoxně sama kostely zpravidla nestavěla, ale po dokončení kostel převzala a starala se o jeho provoz i údržbu. Po samotném dokončení ale nemohl být kostel hned používán pro bohoslužby. Nejprve se musel slavnostním způsobem vyjmout ze světské sféry a posvěcením bylo nutné jej slavnostně vyčlenit pro služby Bohu. Vlastní vysvěcení kostela pak probíhalo tak, že se zvenku kolem kostela postavily dva nebo tři polní oltáře a ráno se začalo s modlitbou u jednoho z nich. Světící biskup 3× obešel kostel za zpěvů a modliteb, zdi kropil svícenou vodou. Kostel byl uzamčen a uvnitř byl kněz. Pokaždé, když šel biskup s průvodem kolem uzamčených dveří, zaklepal na ně berlou, pronesl říkání a kněz uvnitř mu odpověděl. Když na dveře berlou zaklepal potřetí, udělal ještě znamení kříže a dveře se otevřely. Uvnitř pak světil svícenou vodou oltář. Po vysvěcení oltáře biskup s průvodem zpravidla vyšel ven, převzal schránku s ostatky vybraného světce - patrona kostela, znovu s nimi obešel kostel a uložil je do oltáře. Následovalo vysvěcení soch a obrazů a slavnostní první mše svatá. A to je vlastně i důvod, proč připadá posvícení na vesnicích a ve městech na jiný den. Vždy se totiž řídí první nedělí po svátku, jehož jménem je zasvěcený místní kostel.

Přiblížil se konec léta a s ním i konec prázdnin. Naše představa o společně stráveném víkendu na dětském hřišti s dětmi

ale bohužel nevyšla. Vzhledem k předpovědi počasí na poslední srpnový víkend jsme tak byli nuceni stanování zrušit. O to víc jsme si užili společné chvíle během posledního prázdninového sobotního odpoledne. Opět jsme experimentovali a bádali s Marstafitem a nakonec si "uvařili" s pomocí tekutého dusíku úžasnou kakaovou a vanilkovou zmrzlinu, po které se jen zaprášilo. Zbytek odpoledne jsme pak společně vyráběli indiánské lapače snů. Skvělá zábava nejen pro holky, ale i pro kluky a dospělé. Myslím, že kdyby nás zima a tma nevyhnaly, tak na hřišti lapače snů vyrábíme ještě dnes.

V září pak proběhl další ročník rybářské soutěže. Počasí nám sice přálo, ale ryby jako by se proti rybářům spikly. Ne a ne zabrat. A to rybáři přípravu na závody nepodcenili a doma poctivě vyráběli krmení. Ten nej úlovek ale nakonec přišel, byť po časovém limitu a po boji kdo z koho. Měřil celých 64 cm.

Konec letních prázdnin znamená i postupný návrat všech školou povinných dětí do školních lavic. A právě konec prázdnin je období, kdy u nás v obci vítáme prvňáčky a nově narozené občánky. Když se narodí dítě, stává se také malým občánkem příslušné obce, ve které s rodiči žije, a jeho přivítání do života je vlastně jedna z prvních společenských událostí, které ve svém životě absolvuje. I když si všechno kolem sebe asi moc neuvědomuje. Zato pro prvňáčky je to jeden z nejdůležitějších okamžiků v jejich životě. Přejeme ještě jednou všem našim letošním prvňáčkům, aby se jim ve škole líbilo.

Ani jsme se nenadáli a byl tu podzim – nejkrásnější období roku, kdy příroda hýří neskutečnými barvami, které se ani na plátna obrazů nedají štetcem zachytit. A právě podzim je období, kdy rodiče společně s dětmi pouští draky. Tedy, mnohem lepší je pořádat drakiádu, když zrovna fouká vítr. Ale co, dětičky se nám při běhání s draky krásně unavily, a to se to pak večer dobře spinkalo.

Ale to už nám na zahrádkách pomalu dozrávaly krásně oranžové dýně a my jsme se všichni těšili na to, jak je budeme společně vyřezávat. A jelikož je to opravdu zábava, sešli jsme se v letošním roce při vyřezávání dýní na dětském hřišti hned dvakrát. Poprvé to bylo v sobotu, kdy jsme si ještě stihli společně opět ke svačince buřty, a podruhé to bylo ve čtvrtek společně s dětmi ze školky. Bylo to naprosto úžasné odpoledne zpestřené vystoupením Hopsíka, které se protáhlo až do večerních hodin. Stoly se prohýbaly pod vahou napečených a donesených dobrot a nechyběl ani čaj na zahřátí. Vyřezání bubáčci nám ještě dlouhou dobu osvětlovali náves před kostelem.

Další velkou akcí, na kterou jsme se společně s naší mateřskou školou připravovali několik měsíců, byl vánoční jarmark. Proběhl současně s rozsvícením stromčku na návsi a jsme neskutečně pyšní na to, kolik lidí se do jeho příprav zapojilo.

V neposlední řadě jsme moc rádi, že jsme se v letošním roce mohli zapojit do projektu Českého rozhlasu "Ježíškova vnučata". Věříme, že zakoupením kompenzačních pomůcek a drobných dárek uděláme pod stromčkem radost seniorům v Hezkých domech s.r.o., v Lovosicích.

Barokní pískovcová socha Krista - Ecce homo

Socha Krista se původně nacházela u hlavní silnice Lovosice-Libochovice a ke kostelu, na pozemek 498/1 v k.ú. Sířejovice, byla přemístěna pravděpodobně v rámci některého z restaurátorských zásahů. Od kostela je socha vzdálena cca 5 metrů a hledí směrem na sever. Jejím architektonickým a kompozičním protějškem je jednoznačně socha sv. Anny vzdálená asi 50 m.

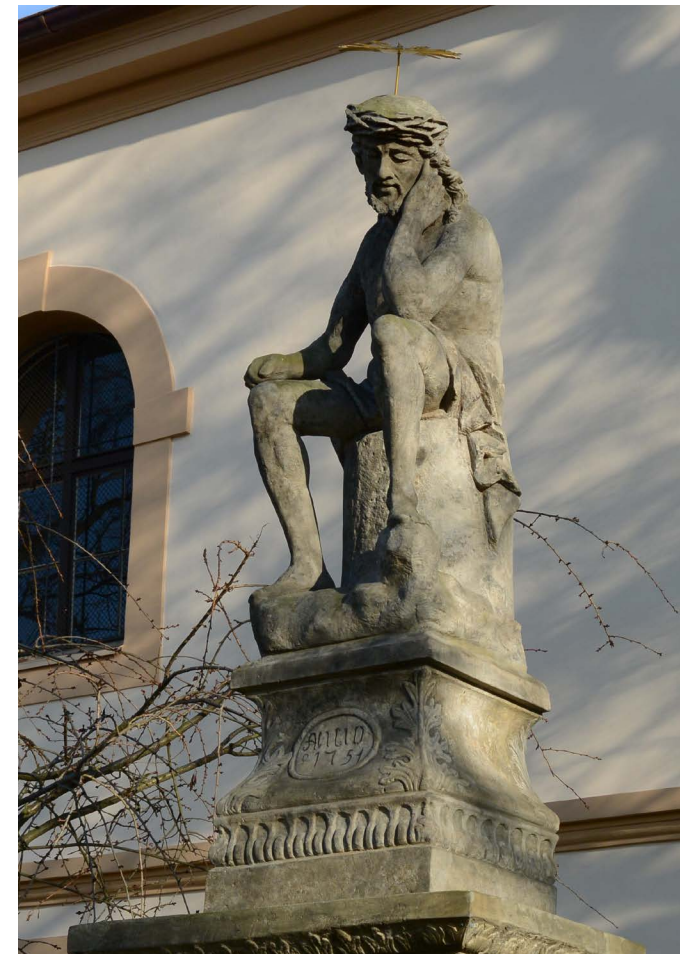
Na dvou schodišťových stupních spočívá vysoký a masivní kvadratický sokl, který dále pokračuje užším podstavcem, na němž spočívá socha sedícího Krista. Jedná se o zpodobnění odpočívajícího Krista (Ecce homo) s trnovou korunou, jehož architektura je složena z několika na sebe postavených profilovaných částí. Bolestný Kristus je zobrazen sedící s vyvýšenou levou nohou, levá paže je ohnutá v lokti a ruka podpírá hlavu s trnovou korunou. Pravá ruka leží na koleni. Podstavec je na čelní straně ve středovém oválu označen datací vzniku 1751. Pod touto částí následuje profilovaná římsa,

kteřá je zdobena rostlinným dekorem a ve středu je podstavec zdobený z čelní strany reliéfem znázorňujícím sv. Antonína Paduánského držícího lilii a malého Ježíše. Soklová část je z čelní strany opatřena ještě vyrytou datací 1869, tedy zřejmě dobou, kdy na soše proběhl jeden z několika restaurátorských zásahů.

Poslední restaurátorský záměr uskutečnila restaurátorka MgA. Markéta Kynclová v roce 2013. Stav sochy byl v té době poznamenán dlouhodobou absencí jakékoli údržby. Kamenný materiál byl místy povrchově zvětřalý, omlutý a drolil se. Chyběla část nosu Krista, prst na Kristově levé ruce. Celý povrch sochy i soklu byl poškozen různě hlubokými prohlubněmi a byl velmi silně pokryt biologickými nánosy - zelenou řasou, mechy a lišejníky. Bohužel se nedochovála kovová, pozlacená svatozář Krista, ale o jejím umístění svědčí dochovaný otvor na Kristově hlavě. Vlastnímu restaurátorskému zásahu předcházelo plošné omytí a očištění kamene sochy od zbytků

ků vegetace, prachu, volných nečistot a krust tak, aby nedošlo k narušení pískovcového materiálu. Odstraněny byly nevhodné, příliš tmavé a tvrdé doplňky po předchozím restaurátorském zásahu a celý povrch kamene byl napuštěn zpevňujícím přípravkem. Narušené a chybějící části v kamenném materiálu byly doplněny vhodným umělým kamenem a domodelovány byly i plastické chybějící části sochy i podstavce. Pomyslnou třešničkou na dortu bylo upevnění nové, pozlacené svatozáře.

Jméno Kristus je odvozeno z řeckého slova christos, což znamená Bohem vyvolený král. V křesťanství jde o jeden z nejdůležitějších titulů Ježíše z Nazareta, který jej označuje za Bohem slíbeného a Židy očekávaného spasitele. Spojení slov Kristus Odpočívající "Ecce homo" je umělecké zpodobnění Krista odpočívajícího před ukřižováním. Sedící postava si vždy podpírá rukou hlavu

KNIHOVNA

Knihovna je od měsíce června 2021 opět v plném provozu. Znovu se zde můžeme společně setkávat a trávit chvíle nad knihou, při deskových hrách a dalších aktivitách.

Jsem moc ráda, že po tak dlouhé pauze vedly první kroky dětí ke knihám a moc se zajímaly o to, co nového v knihovně máme. A samozřejmě že novinky máme. V knihovně totiž každé tři měsíce nabízíme pravidelné výměnné soubory z litoměřické knihovny, a o nové knihy byl doplněn i knižní fond naší knihovny. A tentokrát jsem se zaměřila na naše nejmenší čtenáře. Nové knihy jsou z edice "První čtení", tedy s velkými písmeny, krátkými kapitolami a velmi jednoduchým dějem.

To, že se dítě naučí v první třídě číst, neznamená, že je automaticky schopno stát se čtenářem. Velkou úlohu v tomto životním kroku hrajeme i my, rodiče, a někdy i samotný výběr knihy. Nechte ho tedy na dětech, a uvidíte, s jakou radostí si tu "svoji" knihu přečtou. Vždyť kniha je úžasný prostředek, kterým se dá zahnat nuda! Takže se na vás těším v naší knihovně a současně přeji klidné, napínavé, ale i zábavné chvíle nad knihou, ať už byl váš výběr jakýkoliv.

A co všechno jsme již stihli při našich pravidelných setkáních v knihovně vytvořit? Krásně jsme si pohráli s vlnou a vyrobili si bambulky, bambulkové strašáčky anebo třeba chobotničku, při jejíž výrobě jsme se trochu potrápili. S přicházejícím podzimem jsme pak začali mnohem víc používat přírodní materiály jako šišky, kaštiny a krásně zbarvené listy.

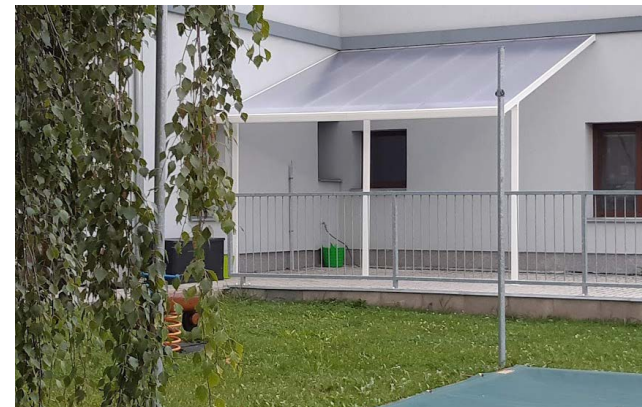
To nejdůležitější tvoření nás ale teprve čekalo. Tvoření na náš první vánoční jarmark. Děti se s obrovským nadšením vrhly do vyrábění korálkových vánočních hvězdiček, korálkových náramků z pamětového drátku, náušnic a drobných dřevěných ozdobek. Během října a listopadu jsme v knihovně strávili naprosto úžasné páteční večery, při kterých jsme ještě stíhali poslouchat vánoční koledy. Chtěla bych tímto poděkovat všem dětem a dospělákům, kteří nám s přípravou jarmarku pomohli. Ať se jednalo o příspěvek ve formě nějakého výrobku k prodeji, pomoc při zdobení návsi u kostela a zařizování stovky dalších a dalších drobností, které vytvořily tu správnou a úžasnou vánoční náladu.

V letošním roce se naše obec zapojila do projektu Českého rozhlasu "Ježíškova vnoučata". Ježíškova vnoučata - dárci - plní vánoční přání seniorů v českých domovech důchodců, stacionářích a specializovaných centrech. My jsme si pro letošní rok vybrali Hezké domy s.r.o. v Lovosicích a splníme tak tři vánoční přání třem úžasným klientkám tohoto domova. Současně jsme se rozhodli domov podpořit i nákupem kompenzačních pomůcek pro jejich klienty.

L.F. knihovnice

STŘÍPKY Z MŠ SIŘEJOVICE

Pro letošní školní rok jsme si pro děti připravili překvapení na zahrádce naší mateřské školy. V průběhu srpna byla totiž na terase dokončena pergola. Její realizace prodlouží dobu užívání terasy, neboť je možné používat ji téměř za jakéhokoliv počasí.

Ve školce nás pravidelně navštěvují papoušci a dravci.

Ve školce pravidelně pečeme nejrůznější dobroty. A také jsme společně připravovali občerstvení na naše školkové dýňobraní.

Tvořili jsme dýňové strašáčky.

Užili jsme si naprosto úžasné odpoledne ve společnosti Hopsíka.

Dýňový rej ve školce.

Stihli jsme i návštěvu knihovny a společně s pejskem a kočičkou si upekli dort.

Ve školce prostě nezahálíme a jezdíme na výlety po celý rok.

SIŘEJOVICKÁ KŘÍŽOVKA

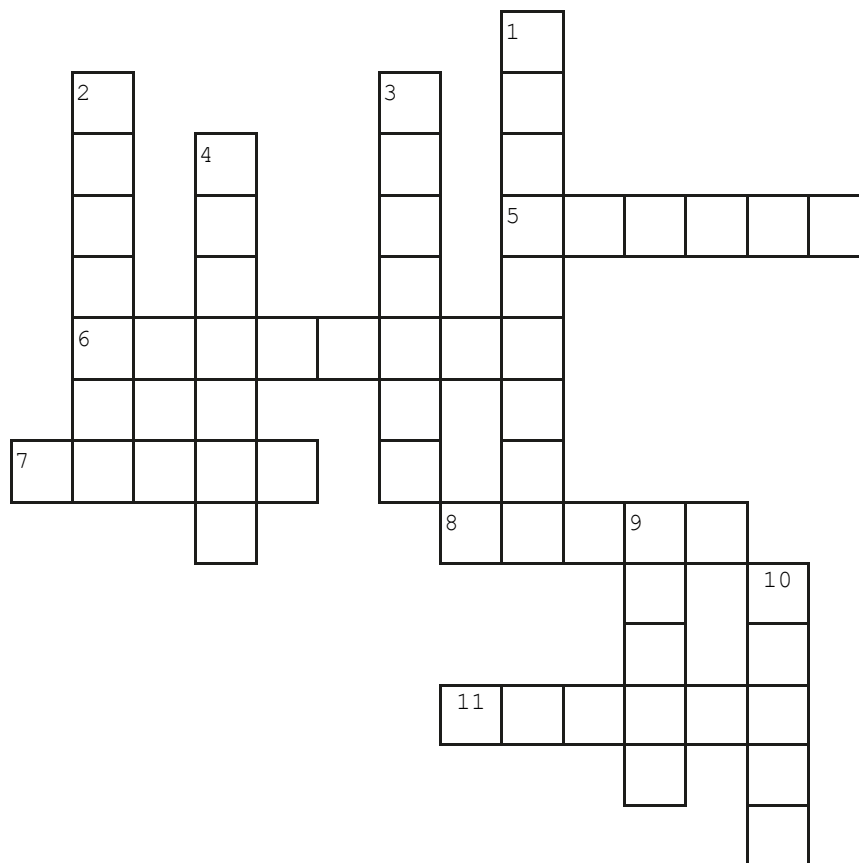
Pokud se vám podaří tuto křížovku celou vyluštit, můžete ji poslat na e-mail: ousirejovice@seznam.cz spolu s kontaktem na luštitel, a to nejpozději do **31. 1. 2022**. Vylosujeme tři úspěšné luštitelky a ty odměníme.

Vodorovně

5. sdružení občanů
6. projekt Českého rozhlasu se jmenuje Ježíškova
7. dýně
8. nové knihy v knihovně jsou u edice První
11. kdo světil kostely

Svisle

1. kroužek zábavné vědy
2. knihy Radky Třeštíkové
3. trh s prodejem výrobků
4. jehličnatý keř s bobulovitými plody
9. plod jasanů
10. předmět který zahání zlé sny

Autor fotografií - Laura Husáková

Siřejovické listy - Informační čtvrtletník obce Siřejovice, vydává Obec Siřejovice, Siřejovice 37, 410 02 Lovosice, IČ 00264369

Články přijímáme na e-mailu: ousirejovice@seznam.cz. Povoleno MK ČR pod č. E 22240.